

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 18 - 24 octombrie 2015

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Rugăciune

Marie, concepută fără prihană, roagă-te pentru noi, care alergăm la tine. Scăparea păcătoșilor și Maica muribunzilor, nu ne părăsi în ora morții, dobândește-ne o părere de rău sinceră și iertarea păcatelor. Fă să primim cu vrednicie Preasfânta Împărtășanie și să fim întăriți prin Sacramentul Sfântului Maslu, ca să ne înfățișăm cu mai multă încredere înaintea tronului Judecătorului drept și îndurător, al Domnului și Mântuitorului nostru. În mâinile Tale, Doamne, încredințez sufletul meu. Doamne Isuse, revarsă focul iubirii Tale, pentru ca în ora morții să-l învingem pe diavol și să ajungem la cununa cerească, Tu care viețuiești și domnești în vecii vecilor. Amin.

4. Ferice de omul înțelept care își dă silința să fie toată viața așa cum ar vrea să fie în ceasul morții! Căci disprețul desăvârșit al lumii, dorința înflăcărată de a înainta în toate virtuțile, iubirea de disciplină, ostenele pocăinței, neprecupețirea ascultării, lepădarea de sine și îndurarea tuturor vitregiilor din dragoste pentru Isus ne va da marea încredere de a ne putea bucura de o moarte fericită. Cât timp ești sănătos, poți să faci multe lucruri bune, dar odată ce te-ai îmbolnăvit, nu știi ce vei putea face. Pe puțini boala îi face mai buni, după cum și aceia care fac multe pelerinaje rareori se sfințesc.

5. Nu te încrede în prieteni și în rude și nu amâna mântuirea ta în viitor, deoarece oamenii te vor uita mai curând decât îți închipui. Este mai bine să te pregătești acum și să dai întâietate faptelor bune, decât să te încrezi în ajutorul altora. Dacă acum nu te îngrijești de tine însuși, cine se va îngriji de tine în viitor? Timpul cel mai de preț acum este. Acum sânt zilele mântuirii, acum este vremea potrivită (2 Cor 6, 2). Dar, din nefericire, nu dai folosința mai bună acestui timp, când poți agonisi merite ca să-ți asiguri viața veșnică. Va veni vremea când vei dori să mai ai parte de o zi sau chiar și de numai un ceas, dar cine știe dacă ți se va da.

Imitativă lui Cristos Thomas a Kempis

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Florian Costin, Mărioara Sarca, Iuliana Chereji, Maria Lucia Costin, Marcus Costin, Emanuel Faur și Tudor Naom** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

(...) *Credința*

Pentru a vedea cum credința ne poate ajuta în durere să ne întoarcem pentru un moment la lecția Evangheliei. O putem vedea pe văduvă mergând în spatele sicriului fiului ei, în drum spre cimitir. Speranțele ei, aspirațiile ei, visele ei sunt toate îngropate în sicriu. “Iată scoteau un (copil) mort” să îl ducă la cimitir, spune Evanghelia. Procesiunea cu mortul își făcea drum spre porțile cetății. Dar mai exista în acea zi o procesiune: Isus cu discipolii, “și multă mulțime” cu El. Cele două procesiuni se întâlnesc la “poarta cetății”. Durerea mamei îl impresionează pe Isus, care îi spune: “Nu plânge!” Apoi și-a pus mâna pe sicriu și i-a poruncit mortului: “Tinere, ție îți zic, scoală-te”. Și cel care fusese mort s-a ridicat și a început să vorbească. Isus l-a redat mamei acestuia.

Două procesiuni! Într-un capăt este procesiunea unui cadavru, simbolizând disperarea, durerea, regretul, neajutorarea omului. În celălalt capăt este Cristos, Mântuitorul, trimis să oprească tragicul drum al omului către mormânt, să îi ofere salvarea, speranța, pacea și viața eternă. Audiența este uimită “și frică i-a cuprins pe toți”. Această audiență uimită strigă: “Dumnezeu a cercetat poporul Său!” Așa după cum Dumnezeu a cercetat poporul Său, așa ne cercetează El și astăzi pentru a ne da speranță și mângâiere în durerile noastre. Datorită lui Cristos nu suntem întristați ca și cum ceea ce s-a întâmplat unei persoane dragi nouă ar fi chiar sfârșitul poveștii. Nu este! Prezența lui Cristos, promisiunea învierii, iubirea lui Dumnezeu de care nimic nu ne poate despărți, certitudinea iertării, încrederea în viața eternă, toate înseamnă speranță. O speranță care schimbă însăși structura durerii noastre. Pentru a arăta cum Cristos este prezent și astăzi pentru a ne mângâia, permiteți-mi la final să vă împărtășesc textul unei scrisori a unei fiice către tatăl ei, după ce și-a pierdut un copil:

Dragă tati,

M-am gândit la ce mi-ai spus ultima oară când ai fost aici. Spuneai că sunt cea mai adaptabilă persoană pe care ai văzut-o. A fost un mare compliment și m-a făcut foarte fericită. Dar cu toată sinceritatea trebuie să îți spun că nu îmi pot asuma nici un merit pentru felul în care m-am adaptat la faptul că am pierdut-o pe Sharon a noastră. Pentru că fără prezența foarte apropiată a lui Isus Cristos, nu aș fi putut niciodată, niciodată să mă adaptez în vreun fel. Vezi tu, totul a fost lucrarea Sa. Singurul lucru pe care l-am făcut a fost să mă arunc cu adevărat la picioarele Lui într-o disperare totală, și aceasta a fost doar slăbiciune din partea mea, nu tărie. Apoi iubirea și tăria Lui au început să inunde sufletul meu îndurerat, și am început să văd din nou frumusețea și sensul vieții. Fără ajutorul lui Cristos, aș fi încă tot acolo, plângând disperată. Așa că vezi tu, nu este vorba despre faptul că eu m-am adaptat bine, Cristos a făcut acest lucru pentru mine. Am simțit că trebuie să îți pun acest lucru, pentru că mi-ai acordat mie meritul care îi aparține Lui. Îți mulțumesc însă, tată, pentru că mi-ai făcut acest compliment, deoarece mi-a dat ocazia de a împărtăși cu tine motivul pentru care mi-am găsit liniștea. Fiica ta iubită, Elaine